

at Gennemsnittet ikke maa være over 8 Timer daglig.

I sidste Stykke af § 3 er der givet en Bestemmelse, hvis Formaal ogsaa har været diskuteret under Statsbanernes og Postvæsenets Arbejdstidsregler, nemlig Spørgsmaalet om, hvad der forstaaes ved Nettoarbejde, effektivt Arbejde. Regelen i § 3 omfatter jo Nettoarbejdstiden, og den er klart udtrykt, idet det siges, at Hvile- og Spisetider ikke medregnes. I samme Øjeblik, man kommer til at tale om Nettoarbejdstid, spørges der naturligvis, hvad der forstaaes derved. Der er jo visse Arbejder, visse Stillinger, hvor det reelle Arbejde, saaledes som det ogsaa er paavist for Jernbanevæsenet og Postvæsenet, er af meget ringe Omfang, f. Eks. Vagttjeneste eller Arbejde med arbejdsløse Mellemlum. Derfor foreslaas her den Bestemmelse, at Arbejdsraadet kan tage Stilling til saadanne Tilfælde og give Lov til, at Arbejdstiden kan forlænges for saadanne Personer, der ikke har effektivt Arbejde i 8 Timer om Dagen. Jeg skal gøre opmærksom paa, at det er Arbejdsraadet, der skal afgøre det, og dette er, som alle ved, sammensat af baade Arbejdsgivere, Arbejdere og Embedsmænd.

§ 4 er en af de øvrige Bestemmelser foranlediget Ændring vedrørende Døgn drift. Den medfører det Fremskridt, at den almindelige Regel, som hidtil har været, at der maatte arbejdes 8 Timer brutto i Døgn drift daglig, dog ikke udover 160 Timer i 3 paa hinanden følgende Uger, er ændret til, at der ikke maa arbejdes mere end 144 Timer i Løbet af 3 Uger, det vil sige, at man har sikret Arbejderne 1 Fripdag om Ugen. Da Døgn driftsloven blev vedtaget, blev de 160 Timer et Kompromis mellem de forskellige Parter. Fra en Side holdt man paa de 144 Timer, som nu her foreslaas, fra den anden Side holdt man paa 168 Timer. Den afgørende Forskel mellem disse to Forslag er, at med 168 Timer behøves der kun 3 Hold og ingen Reserve, men med 144 Timer maa man have et Reservehold foruden de 3 Hold. Det, der blev vedtaget, de 160 Timer, tvinger imidlertid ogsaa til at have et Reservehold, som kan sættes i Arbejde, og derfor fandt Flertallet i Arbejdstidskommissionen og vort Parti ikke nogen Grund til ikke at sikre Arbejderne dette Fripdag, naar det alligevel ikke væsentlig vil forøge Udgifterne for vedkommende Virksomhed.

En Lov, som fastsætter en bestemt Arbejdstid, maa naturligvis have sine Ven-

tiler, og disse Ventil er indeholdt i Lovforslagets §§ 5—7 om Overtidsarbejde. § 5, der først og fremmest omfatter de uforudseelige Hændelser, Ulykker som Følge af Naturbegivenheder o. s. v., der forstyrrer Virksomhedens regelmæssige Drift, falder i sin Formulering nær sammen med Reglerne om de tilsvarende Afvigelser i Fabrikloven. Den anden Tilladelse til Overtidsarbejde, som gives, omfatter saadanne Tilfælde — jeg nævner f. Eks. Kedelpassere —, hvor en Arbejder nødvendigvis maa komme før de andre og ofte ogsaa maa arbejde, efter at de andre er gaaet. Efter at vedkommende Arbejdsgiverorganisation er hørt i Anledning af saadanne Sager, kan Arbejdsraadet give saadan Tilladelse til Overarbejde ifølge § 5.

§ 6 er, om jeg saa maa sige, en meget udstrakt Haand til Arbejdsgiverne, idet den — i øvrigt i Overensstemmelse med Washington-Konferencens Konvention i alt Fald under Punkt a. — bestemmer, at naar de to Parter, Arbejdsgivere og Arbejdere, gennem deres Organisationer finder, at særlige Forhold gør det ønskeligt for et vist Tidsrum at fremskynde eller forøge Arbejdet i en vis Industri, saa kan de faa Lov dertil af Arbejdsraadet, dog kun for indtil 3 Maaneder ad Gangen, og Arbejdsraadets Tilladelse maa eventuelt indhentes igen. Dernæst er der under § 6 b. givet Tilladelse til, at den enkelte Arbejder uden Forhandling med Organisationen maa arbejde over, dog ikke mere end 10 Timer i Løbet af en Kalendermaaned og ikke over 50 Timer i Løbet af et Kalenderaar. Jeg gjorde i Fjor under Forhandlingerne opmærksom paa, at det er det eneste Punkt, hvor jeg synes, der kan være Tvivl om, at Arbejdstidskommissionens Forslag er faldet fuldstændig sammen med Washington-Konventionen, men det vil jo i et Udvalg meget nemt kunne ændres, idet saadant Overtidsarbejde vil kunne tillades, saafremt Organisationerne ogsaa kommer til at tage Stilling til det.

Jeg tror, at de Bestemmelser, der er om Overtidsarbejde, giver den tilstrækkelige Ventil for Industri og Haandværk her i Landet, ligesom i andre Lande, hvor de har vedtaget tilsvarende Bestemmelser, til at udføre deres Virksomhed. Lovforslagets § 7 indeholder en Bestemmelse, som — det vil jeg gerne sige — jeg ikke tror, Arbejderne, hvis de havde stillet Forslaget alene, vilde have foreslaet; men det var for at opnaa Tilslutning fra Embedsmændene, at man gik med til Bestemmelsen om, at Betalingen for